Nazlı, o gün çok heyecanlıydı. Çünkü ailece Mevlid Kandilini kutlayacaklardı.

Evde, hemen hazırlıklara başlandı. Nazlı, annesiyle birlikte sabah erkenden alışverişe gitti. Marketten irmik, toz şeker, un ve yağ aldılar. Daha sonra çiçekçiden de kırmızı güller...

Eve geldiklerinde Nazlı :

-Anne bu güller ne kadar güzel kokuyor, dedi.

Annesi de:

-Evet yavrum! Biliyor musun? Peygamber Efendimiz de böyle kokarmış, dedi.

Ardından annesi, mutfakta bir yandan helva, bir yandan da börek pişirmeye başladı. O sırada Nazlı kırmızı gülleri vazoya yerleştiriyordu. Çünkü bu akşam kandil için misafirleri gelecekti.

Bir süre sonra Nazlı, odasına geçip Peygamber Efendimiz için bir resim yapmaya karar verdi. Çünkü yıllar önce bugün, Peygamber Efendimiz doğmuştu. Nazlı, ilk önce renkli pastel boyalarını ve kâğıdını alıp masaya oturdu. Biraz düşündükten sonra da boyamaya başladı. Kısa süre içerisinde kâğıdın her tarafı renkli gül ve kalplerle dolmuştu. Nazlı, kalp ve güllerin üzerini pul ve simlerle de süsledi. Artık kartı hazırdı!

Ne kadar da, çabuk akşam olmuştu. Birden kapının zili çaldı. Nazlı:

-Anne, kapıyı ben açarım, dedi.

Nazlı, kapıyı açmadan önce, "Kim, o?" dedi.

O sırada dışarıdan, "Nazlıcığım, biziz amcan ve yengen!" diye sesler duyuldu. Nazlı, kapıyı açar açmaz, amcası ve yengesine sarıldı. Sonra da, onlara hayırlı kandiller diledi.

Nazlı, onları görünce çok mutlu olmuştu. Çünkü amcasını ve yengesini çok seviyordu.

Evdeki herkes birbirinin kandilini tebrik ettikten sonra, Nazlı'nın babası, Kurân-ı Kerîm okudu. Hepsi de onu, sessizce dinlediler. Ardından bütün sevdikleri için dua ettiler. Bir süre sonra da, Nazlı'nın annesinin yaptığı helva ve böreklerden afiyetle yediler.

Annesi, misafirlere gül suyu da döktü. Her tarafa mis gibi kokular yayılmıştı. Tam Nazlı'ya da gül suyu dökecekti ki:

-Aaa... Nazlı, bir anda odadan kaybolmuş. Nereye gitti acaba, dedi annesi.

O sırada Nazlı koşarak, odadan içeri girdi. Ellerini, arkasında saklıyordu.

Babası:

-Nazlı, elinde ne saklıyorsun? Bize göster bakalım, dedi.

Nazlı gülümseyerek, hazırladığı kartı babasına uzattı.

Babası:

-Ne kadar güzel bir kart! Aferin sana, dedi.

Yengesi de:

-Bana kartın üzerine çizdiğin resmi anlatır mısın, dedi.

Nazlı:

-Kalpleri, Peygamber Efendimizi sevdiğim için yaptım. Gülleri de, O'nun gibi güzel koktuğu için, dedi.

Babası, Nazlı'nın yaptığı bu güzel kartın içine, "Peygamber Efendimiz, Seni çok seviyorum." yazdı.

Nazlı, çok mutlu olmuştu. Ellerini şaklatarak, "Evet, evet! Peygamberimizi çok seviyorum!" dedi.

Ardından hep birlikte, Peygamber Efendimize dua ettiler.

O'na, "Allahümme salli alâ seyyidina Muhammed" diyerek selâm gönderdiler.